VISU ZEMJŪ PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

LENIŅA KAROGS

CETURTDIEN, 1986. GADA 11. DECEMBRĪ
Nr. 147 (5531)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

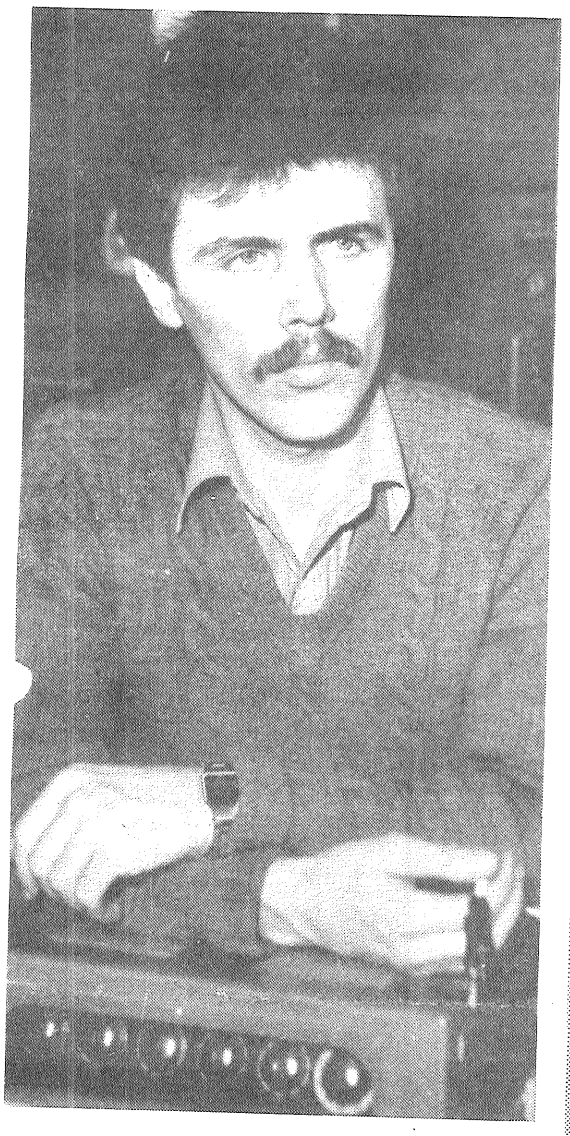

Aleksandrs Ivanovs (attēlā) strādā Preiļu sakaru mezglā par elektromontieri. Savus pienākumus allaž veic priekšzīmīgi, ir aktīvs kolektīva sabiedriskajā dzīvē. Komjaunietis Aleksandru ievēlējuši par savas organizācijas sekretāru.

J. ZANDES foto

Partijas un saimnieciskā aktīva tribīne

LOPKOPĪBAS SOĻI, PUSSOĻI UN...

Suvorova kolhoza lopkopjiem šajā piecgadē izvirzīti lieli uzdevumi: izslaukums no govs ik gadu vidēji jāpalielina vismaz par 300 kilogramiem (1990. gadā jāsasniedz 4 000 kilogramu robežlīnija), regulāri jāpaaugstina dzīvsvara diennakts pieaugumi gan liellopiem, gan cūkām, jāpazemina lopkopības produkcijas pašizmaksa. Jau skaidrs, ka šogad izslaukums būs apmēram 3 300 kilogramu piena no govs. Gaidāma veiksme arī gaļas ražošanā.

Daudz ko izšķir lopu ziemošanas periods. Šogad esam rūpējušies, lai būtu bagātāka lopbarības bāze: sagatavots par 23 procentiem vairāk siena un par trešdaļu vairāk skābsiena nekā bija pērn. (Vienam nosacītajam liellopam ir apmēram 15 centneru barības vienību.) Uzlabojusies lopbarības kvalitāte. Tātad pamats panākumam ir. Un tagad visu izšķirs pašu darbs — nedrīkstam atkārtot pagājušā gada kļūdas, kad, piemēram, daļa lopbarības tika izniekota vai izvazāta. Mums jāīsteno prakse, kad lopbarību izēdina, vadoties pēc dzīvnieku produktivitātes. Diemžēl līdz šim šo principu ievēro tikai biešu un spēkbarības sadalē. Ne vienmēr izēdina mikroelementus, kuri ir ļoti nozīmīgs barības komponents, īpaši jaunlopiem.

Neesam realizējuši visas iecere res darba organizācijā un lopkopības tehniskajā nodrošināšanā. Šajā jomā vajadzīga rajona agrorūpnieciskās apvienības lielāka palīdzība. Piemēram, visi zinām, ka šķidrais amonjaks ir lēts un pieejams reaģents, lai salmos veidotos ogļskābais amonijs, kurš dzīvnieku gremošanas traktā pārtop proteīnā. Ja salmus pareizi apstrādā, to barības vērtība divkāršojas. Diemžēl «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienība salmus ar amonjaku apstrādā galvenokārt ziemā, kad tie jau ir daļēji sapēlējuši, sākuši pūt. Tāpēc vajadzīgais efekts netiek sasniegts. Vai šo darbu nebūtu iespējams veikt jau rudenī? Un vēl — minētā ķīmiskā procesa norisei taču vajadzīgs silts laiks.

Nepietiek mums arī tranšeju skābsienam. Esošās faktiski vairs nav ekspluatējamas.

Kohoza agronomiskais dienests nav spējis nodrošināt pietiekamu zaļbarības daudzumu (gan agrā pavasarī, gan vēlu rudenī). Piemēram, lopbarības kāposti ļautu uzturēt augstus izslaukumus krietni ilgāk. Tagad pāreja uz ziemas barības devām notiek strauji, un dzīvnieki uz šo faktoru asi reaģē.

Lai situāciju šajā sfērā uzlabotu, saimniecībā izveidojām speciālu dienestu lopbarības ražošanai. Tātad visa lopbarības audzēšana, sagatavošana un izbarošana būs, kā saka, vienās rokās. Šīs nozares vadību uzticējām pieredzējušajam speciālistam Eduardam Brokam. Protams, notiks speciālistu apmācīšana, labākās pieredzes studēšana.

Ir mums atdarināšanas cienīgi paraugi. Piemēram, Silajāņu fermā, kur strādā pirmrindas lopkopēji Jevdokija un Mihails Kudrjašovi, liellopi diennaktī kļūst smagāki vairāk nekā par 900 gramiem katrs. (Saimniecībā šie piesvari ir 691 grams).

Daudz mums darba saimniecības ganāmpulka atjaunināšanā. Piemēram, tikai 79 procenti teliņu atbilst standartam, bet 9 procenti govju ir pārslaucenes (izslaukuma kritums ir apmēram tonna piena katrai).

Nav attaisnojuma zaudējumiem, kas rodas dzīvnieku slimošanas vai savainošanas dēļ. Paškritiski jāatzīst, ka saimniecības veterinārais dienests nereti nodarbojas tikai ar faktu konstatēšanu, taču nopietnu profilaktisko darbu neveic. Šajā nozīmē jāizsaka pārmetums arī rajona veterinārajam dienestam, kurš saimniecības speciālistu darbu pamaz kontrolē un rosina. Neesam arī pilnībā nodrošināti ar medikamentiem un preparātiem, kas vajadzīgi dzīvnieku pasargāšanai no saslimšanas un ārstēšanai. Gribu uzsvērt, ka pirmām kārtām jārūpējas par profilaksi. Tad mazāk būs ko ārstēt.

Vairums mūsu fermu ir vecas, šauras — nav te iespēju izmantot tehniku. Šogad divās fermās notika kapitālais remonts, Ornīšu slaucamo govju fermā iekārtojām piena vadu un aparatūru piena atdzesēšanai. Tikko pieminētās tehnikas vēl nav trijās fermās, te pienu atdzesē pēc sentēvu paņēmiena (vēsā ūdenī), arī barību izdala ar rokām. Rūpes sagādā vecie lopbarības šķūņi, kuri tikko spēj turēties pretim vējam. Jāceļ jauni.

Grūtības rodas, ekspluatējot elektroiekārtas, jo saimniecībā nav kvalificētu elektriķu. Tāpēc, piemēram, pārdeg ūdenssūkņu motori (pat seši vienā mēnesī), līdz ar to nevaram padzirdināt dzīvniekus, tiek traucēta govju slaukšana. (Jāpiebilst arī, ka slaukšanas iekārtas darbojas neprecīzi, piemēram, tām nav pienācīgi noregulēti vakuumsūkņi un tā tālāk.)

Diemžēl viens otrs kolhoznieks uzskata, ka fermā var atļauties dīkot. Te domāju mūsu atslēdzniekus un sanitāros tehniķus Jāni Stupānu, Aleksandru Malašu un viņu vadītāju Staņislavu Losevu. Šo vīru nolaidības dēļ fermu mehānismi nav pienācīgā kārtībā. Gribu informēt, ka slaukšanas iekārtu un citas lopkopības tehnikas bojāšanās dēļ saimniecība zaudē apmēram 15 līdz 20 procentu lopkopības produkcijas.

Vajadzīgajā līmenī nav rajona fermu tehniskās apkopes dienests — mums jau trešo mēnesi sola, ka apmainīs kūtsmēslu transportieri Ornīšu fermā, taču «solīts makā nekrīt».

Panākumi lopkopībā ļoti atkarīgi no darba organizācijas. Jau tagad mums puse fermu kolektīvu strādā pēc brigādes darbuzņēmuma principa. Protams, jaunievedums radīja daudz jautājumu, bija strīdi. Arī pašreiz rit darba pilnveidošana.

Tagad par jauno darba organizācijas formu aģitē jau pats veikums. Lūk, galvenais! Piemēram, cūku nobarošanas fermā «Krevi» diennakts piesvari ir krietni augstāki nekā vidēji saimniecībā, taču produkcijas pašizmaksa ir par 19 procentiem zemāka nekā plānots.

Paredzēts 1987. gadā ieviest saimniecisko aprēķinu augkopībā un lopkopībā. Nevar taču pieļaut, ka vienādos apstākļos tiek gūti dažādi rezultāti. Piemēram, Antānu fermā govju mehanizētās slaukšanas meistare Akuļina Škuratova šī gada vienpadsmit mēnešos no katras savas grupas govs ieguva vidēji 3 665 kilogramus piena, bet līdzās strādājošā Tatjana Blūma — tikai 2 490 kilogramus (vairāk nekā 1 000 kilogramu starpība).

Rit lopu ziemošanas periods, kas ir ļoti spraigs un atbildīgs laikaposms it visiem. Īpaši jau lopkopības speciālistiem. Viņiem ik dienas jāiegriežas fermās, ik brīdi jābūt lietas kursā par radušos situāciju. Tikai šādi strādājot, spēsim stabilizēt lopkopības produkcijas ražošanu un veidosim pamatus tās intensificēšanai.

G. KRASOVSKIS,
Suvorova kolhoza valdes priekšsēdētājs

Apbalvojumi mātēm

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā apbalvojis mūsu rajona daudzbērnu mātes. Ar pirmās pakāpes medaļu «Mātes medaļa» apbalvota strādniece GAĻINA PEREVERZEVA. Otrās pakāpes «Mātes medaļas» piešķirtas strādniecei MARIJAI JEĻISEJEVAI un kalpotājai HELĒNAI CODAREI.

Par trieciendarbu piecgadē

Ar PSKP CK, PSRS Ministru Padomes, VACP un VĻKJS CK lēmumu «Par Vissavienības sociālistisko sacensību par divpadsmitās piecgades uzdevumu sekmīgu izpildi» nodibināta vienota Vissavienības zīme «Divpadsmitās piecgades trieciennieks» strādnieku, kolhoznieku, inženiertehnisko darbinieku, speciālistu un kalpotāju apbalvošanai un vienots Vissavienības Goda raksts «Par divpadsmitās piecgades uzdevumu sekmīgu izpildi» brigāžu kolektīvu apbalvošanai.

Apbalvot ar vienoto Vissavienības zīmi un vienoto Vissavienības Goda rakstu kopīgi ierosina apvienības, uzņēmuma, organizācijas vai iestādes administrācija, partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizācijas, ievērojot darba kolektīva viedokli. Apbalvošana ar vienoto Vissavienības zīmi un vienoto Vissavienības Goda rakstu piecgades laikā var notikt vienu reizi.

TASS

GLUŽI KĀ PASAKĀ AUG TEĻI BAUSKAS RAJONA PADOMJU SAIMNIECĪBĀ «PROGRESS». TIKAI PANĀKUMUS ŠEIT GARANTĒ NEVIS BURVJU ZIZLIS, BET GAN INTENSĪVĀ TEHNOLOĢIJA. TIEŠI PRASMĪGA TĀS IZMANTOŠANA ĻAUJ DZĪVNIEKIEM PIENEMTIES SVARĀ TAISNI ACU PRIEKŠĀ.

PSKP XXVII KONGRESA LĒMUMUS IZPILDĪSIM!

Pēc intensīvās tehnoloģijas

SAIMNIECĪBAS lopkopības cehs ir vienots komplekss, kurā ietilpst ražošanas un eksperimentālās fermas, lopbarības cehi un virtuves, aploki lopu turēšanai un lopbarības tīrumi. Spēcīgas ražošanas bāzes radīšanā tika ieguldīti atskaitījumi gan no pašu ienākumiem, gan arī no centralizētajiem rajona agrorūpnieciskās apvienības fondiem.

Par cenām, ko nosaka RARA padome, padomju saimniecība no 20 saimniecībām iepērk trīs nedēļas vecus teļus un uzņemas turpmākās rūpes par to audzēšanu. Ne jau labais burvis, bet gan drosmīga zinātnes sasniegumu un progresīvo tehnoloģiju izmantošana dod iespēju šādi paplašināt gaļas ražošanu, turklāt ar minimāliem izdevumiem.

— Katras grupas bullīšiem — līdz trim mēnešiem, no trim līdz sešiem mēnešiem un līdz pusotram gadam — mums ir speciālas telpas, īpašas barības devas, lietpratīga kopšana, — dalās pieredzē padomju saimniecības direktors I. Bents. — Diferencēti pieejam arī dzīvnieku turēšanai. Piemēram, intensīvās nobarošanas metodes liek iespējami ierobežot dzīvnieku kustības, lai tie ātrāk pieņemtos svarā. Tas pilnā mērā attiecas uz vecākiem teļiem. Turpretim mazi teliņi saitē jūtas slikti, un tas mazina dzīvsvara pieaugumu. Tāpēc jaunākās grupas bullīšus nepiesienam, kaut arī no aizgalda neizlaižam.

Teļiem augot (diennaktī tie pieņemas par 800 — 900 gramiem), mainās arī to «ēdienu karte». Nobarošanas sākuma stadijā tie saņem ar olbaltumvielām ļoti bagātu šķidru «biezputru». Līdz ar citiem komponentiem tajā ir vājpiens, ko piegādā uzņēmums — partneris rajona agrorūpnieciskajā apvienībā. Obligāti tiek pievienoti vitamīni un mikroelementi... Pēc tam barība kļūst rupjāka — nāk klāt biešu lapas, kukurūzas skābbarība, konservēta zaļā masa, tradicionālais siens. Kaut arī barība ir tik daudzveidīga, «Progresā» uz piesvara kilogramu izlieto tikai 7,5 lopbarības vienības — gandrīz par trešdaļu mazāk nekā caurmērā republikā.

Šo un citu efektīvu faktoru savienošana nebija veltīga — bullīši sasniedza augstāko barojumu. Turklāt savus 450 svara kilogramus tie sakrāj pusotrā gadā, lai gan daudzās saimniecībās, kur vēl nav pārgājuši uz intensīvo nobarošanu, dzīvniekus izdodas izaudzēt līdz šādam svaram tikai divos gados.

Saimniecībā neapmierinās ar sasniegto. Lai, nepalielinot darbaspēka un lopbarības izlietojumu, sasniegtu vēl augstāku produktivitāti, padomju saimniecība nodibinājusi tiešus kontaktus ar šķirnes lopu audzēšanas stacijām un Latvijas lopkopības un veterinārijas zinātniskās pētniecības institūtiem. Paklausot zinātnieku padomam, padomju saimniecība iegādājusies perspektīvu gaļas šķirņu lopus. Uz tās pašas barības bāzes pamatiem tie attīstās gandrīz par ceturtdaļu ātrāk nekā parastie to vienaudži. «Progress» pirmais republikā izmēģinājis un apguvis nobarojamo dzīvnieku turēšanu aplokos. Tas devis iespēju palielināt lopu skaitu, neceļot jaunas telpas.

Padomju saimniecība «Progress» patiešām attaisno savu nosaukumu. Tās pieredzi pārņem ne vien Latvijas, bet arī daudzu citu brālīgo republiku lopkopji.

V. SEMJONOVS,
LATINFORM korespondents

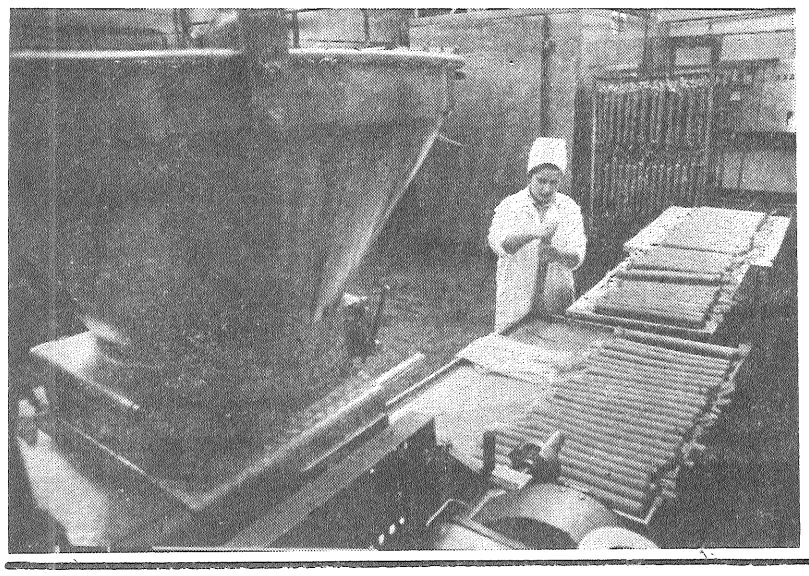

Rīgas zivju konservu kombinātā «Kaija» gastronomijas izstrādājumu komplekss, ko nodeva ekspluatācijā pirms gada, sācis strādāt ar projektēto jaudu — tur izgatavo 30 tonnas zivju produkcijas dienā.

Uzņēmums izlaiž dažādu sugu zivju fileju, kilavas diļļu un sīpolu marinādē, puskūpinātu zivju desu, zivju maito gaļu, pīrādziņus... Daļu no pašreizējā produkcijas sortimenta kombināts sāka ražot, noskaidrojis pircēju pieprasījumu katru mēnesi rīkotajās zivju kulinārijas izstrādājumu pārdošanas izstādēs.

Visu saražoto kulinārijas produkciju kombināts tajā pašā dienā piegādā Rīgas pilsētas un rajona veikaliem. Nākamgad uzņēmums atvērs savu firmas veikalu.

ATTĒLOS:

— šeit ražo puskūpinātu zivju desu;

— gatavās produkcijas realizācijas nodaļas vecākā preču zine komuniste Ludmila Rimare demonstrē kombināta «Kaija» kulinārijas izstrādājumus.

V. ĻISICINA foto (LATINFORM)

Rajona Tautas deputātu padomes sesijai gatavojoties

Deputāti vērtē paveikto, ierosina

Rajona Tautas deputātu padomes dzīvokļu, komunālās saimniecības un labiekārtošanas pastāvīgās komisijas priekšsēdētājam, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta direktoram V. Veidem un tās locekļiem, kā arī uz komisijas sēdi uzaicinātajiem šajā gadā padarītā vērtējums un jauno kontūru uzmešana bija ieinteresēta saruna, kurā nereti daži viedokļi kļuva pat strīdīgi. Tomēr deputātu ziņojumus, kā arī klātesošo uzstāšanās raksturoja galvenais kopsaucējs — visam, kas izdarīts un vēl tiks īstenots, jākalpo rajona iedzīvotāju labklājībai.

Komunālo uzņēmumu kombināta direktors A. Krišāns ziņoja, ka šī gada uzdevumu izpilde paredzama 100 procentu apjomā. Kapitālajiem remontiem Līvānos paredzētā summa jau apgūta, Preiļos vēl darbs decembrim. Nākamā gada galvenie uzdevumi — Preiļos turpināt darbu Ļenina laukumā, labiekārtot Pionieru un Kārsavas ielas laukumus, Rēzeknes un Komjaunatnes ielās sakārtot trotuārus. Otrajā ceturksnī jābūt gatavai ražošanas bāzei.

Līvānos šogad atvēra apbedīšanas biroju (par kura nepieciešamību arī redakcija bieži saņēma vēstules), taču joprojām pastāv transporta problēma, ko paredzēts atrisināt nākošgad.

Palielināsies (diemžēl niecīgā apjomā) siltumnīcu saimniecība, tāpēc deputāti ir ieinteresēti, raugoties perspektīvi, lemt par jaunu siltumnīcu celtniecību, jo pašlaik visai bēdīgas «izredzes» paredzamas apgādē ar ziediem. Pastāvīgā komisija ierosināja plāna apjomu nākošajam gadam atstāt nevis šī gada robežās, bet palielināt.

Dzīvokļu saimniecības pārvaldes kolektīvs sekmīgi strādā kapitālo remontu plānu izpildē. Paredzētais veikts kosmētiskajā remontā. Pilsētu iedzīvotāji sūdzējās par to, ka daudzstāvu namos caur šuvēm bloku savienojumu vietās iekļūst ūdens. Preiļos, Rēzeknes ielas dzīvojamajā masīvā, šīs šuves aizdarītas. Līvānos stāvoklis pavisam pretējs — noslēgts līgums ar PMK — ar organizāciju, kas solījumu neturēšanas ziņā kļuvusi gandrīz vai par etalonu un maz kas izdarīts. Aizvien pieaug pasūtījumi dūmvadu tīrīšanai (Līvānos), diemžēl nav skursteņslauķu.

Nākamajā gadā kapitālo remontu apjoms palielināsies par 20 tūkstošiem rubļu, par 7,7 procentiem vairāk jāveic arī kārtējo remontu. Šajā sakarībā svarīgs ir jautājums par dzīvokļu apmaiņas fondu, kurš Preiļos ir apmierinošs, bet Līvānos tā nepietiek. Bez tam krietni ilgs mūžs bez remonta jau aizvadīts pirmajām 60 dzīvokļu mājām. Kur būs izvietot šo namu iemītniekus?

Objektus remontējot, remontu un celtniecības pārvaldes ļaudis pamanās kvadratūru gan «sadzīt», bet citi tāmē paredzētie darbi nav veikti līdz galam. Pamazām vien summējas tūkstoši. Bez tam šī organizācija objektus nenodod ar attiecīgi labiekārtotu apkārtni, un, ja tā uzskata, ka šis darbs veicams komunālo uzņēmumu kombinātam, tad pašiem vien jāgādā par attiecīgu līgumu.

Preiļu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs M. Agurjanovs komisijas sēdē uzsvēra, ka dzīvojamais fonds ziemai sagatavots. Kaut arī 24. CRBP ilgi noņēmās ar trešā katla uzstādīšanu katlu mājā, pašlaik visas siltuma «ražošanai» paredzētās ēkas ir pilnīgā kārtībā, un faktiski tagad, decembrī, citādi arī nedrīkst būt.

Nākošgad lielākais veicamais darbs — sakārtot Brīvības ielu, kura pašlaik ir ļoti sliktā stāvoklī. Savā laikā pārkāpta asfaltēšanas tehnoloģija savu artavu vēl deva tās sarakņāšana, un nu ūdeņiem no ielas nav noteces.

Līvānu saimnieks — izpildkomitejas priekšsēdētājs P. Bortulis ir priecīgs par gaidāmo triju objektu celtniecības uzsākšanu nākošajā gadā un arī pamatīgi norūpējies. Stadions, estrāde, kapliča — objekti ar tā teikt, spiedošu vajadzību. Sāk rasties bažas par to celšanas gludu ritējumu, ja pat vēl tagad tik kompetentā pilsētu un rajona vadītāju sarunā rodas domstarpības. Vai kapliču var uzcelt tikai sabiedriskā kārtā, katram līvāniešim nostrādājot četras dienas, kā tas paredzēts attiecīgos lēmumos? Vai ir skaidrība, kā un kas tomēr šo darbu koordinēs un vadīs? Un stadions? Ja 1987. gadā to grib celt, tad vai nav daudz par vēlu 1986. gada decembrī sākt runāt, ka projekts izrādās jau novecojis, un paredzētajā vietā var iespiest ne sevišķi lielu stadionu, kurš Līvāniem tūlīt jau būs par mazu? Un kā ar tā celšanu? Daudzsološi, bet vēl ne ar īsti pamatotu pārliecinājumu izskanēja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka celtniecībā J. Desaiņa teiktais par paredzamo pirmā jauniešu dzīvojamā kompleksa celtniecību rajonā, kam lemts tapt Līvānos. Un nolemts, ka, lai nopelnītu tiesības paši uz sava nama celtniecību, vispirms vajag uzbūvēt vienu sabiedrisku objektu. Jā, risinājumu varianti ir.

Pastāvīgās komisijas sēdē ziņojumus sniedza arī Preiļu remontu un celtniecības pārvaldes priekšnieks N. Jerofejevs, kā arī apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkcijas direktors N. Čerdincevs.

---

3. decembrī, gatavojoties rajona Tautas deputātu padomes sesijai, uz pastāvīgās komisijas sēdi pulcējās tie, kuru rokās ir rajona iedzīvotāju veselības aizsardzības organizēšana, kā arī sociālā nodrošināšana.

Deputāti noklausījās rajona centrālās slimnīcas galvenā ārsta Z. Paškeviča ziņojumu par šogad veikto un svarīgākajos virzienos veicamo nākamajā gadā.

Veselības aizsardzība sākas ar kadriem. Pozitīvs stāvoklis šajā ziņā ir lauku feldšeru un vecmāšu punktos, ambulancēs, ar ne lielu izņēmumu Galēnu ambulancē. Tāpat arī Līvānu zonālajā slimnīcā. Preiļos stāvoklis kritiskāks — trūkst triju iecirkņu terapeitu, ginekologa, narkologa, onkologa. Nepietiek stomatologu, vakanta ir ārsta vieta ātrajā medicīniskajā palīdzībā.

Tie — kvantitatīvie rādītāji. Arī kvalitātes ziņā rūpju pietiekoši. Nav noslēpums, ka sastopami atsevišķi medicīnas darbinieku paviršības, pat rupjas attieksmes gadījumi saskarsmē ar slimniekiem. Tāpēc dienaskārtībā aizvien ir jautājums par medicīnas darbinieku ētiku. Notikušas izmaiņas vadošo kadru sastāvā, pārkārtojumi atsevišķu nodaļu vadīšanā.

Profilaktiskajā darbā viens no svarīgākajiem rādītājiem ir vispārējā dispanserizācija. Diemžēl rādītāji, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, pasliktinājušies. Republikas rādītāju līmenī rajons noturas tad, ja gada laikā dispanserizācijā aptverti 80 — 85 procenti iedzīvotāju. Pērn preiļiešu darbu raksturoja skaitlis 76, bet šogad pat atsaucīgākajās saimniecībās («Aglona», «Dzintars», «Sarkanā ausma») dispanseriskajās apskatēs aptverti tikai 65 — 60 procenti, bet, piemēram, Dzeržinska, Oškalna kolhozos tikai 37 un 36 procenti iedzīvotāju. Tas liecina tikai vienu — saimniecību, ciemu vadītāji vēl joprojām neprot saskatīt, kādus zaudējumus nodara laikus neatklātas un ielaistas slimības ārstēšana. Bez tam dispanserizācija tiek veikta uz iekšējo rezervju pamata, tāpēc vēl jo vairāk būtu jāprot novērtēt laiku, kas izbraukumos uz vietām nav ticis lietderīgi izmantots.

Ambulatoriskajā pieņemšanā Preiļu un Līvānu poliklīnikas noslogotas pilnībā — darbs rit divās maiņās no pulksten 8.00 līdz 20.00. Pērn praktiski nebija gripas uzliesmojuma, bet šogad tas ir spēcīgs, attiecīgi, protams, palielinās poliklīniku noslogotība un ārstu aizņemtība.

Galvenais ārsts analizēja atsevišķu dienestu darbu. Pediatrijā labi kvalitatīvie un kvantitatīvie rādītāji ir pašu mazāko rajona iedzīvotāju apsekošanā — līdz gada vecumam mazulis ar sava iecirkņa pediatru tiekas gandrīz 18 reizes.

Veselības aizsardzībā nākamgad svarīgs uzdevums būs uzlabot nodrošinātību ar kadriem. Pieprasīti un, cerams, tiks saņemti deviņi ārsti. Jācenšas panākt vadītāju ieinteresētību dispanserizācijas sekmīgai norisei, uzlabot medicīnas darbinieku ētikas ievērošanu. Pilnveidosies materiālā bāze — praktiski stacionāri pilnībā tiks apgādāti ar mīksto inventāru, perspektīvā paredzēta rajona centrālās slimnīcas rekonstrukcija.

Deputāta pieprasījums bija atjaunot Rudzētos stomatologa pakalpojumus. Šis jautājums atrisināts.

Pastāvīgo komisiju par darbu veselības aizsardzībā Līvānos informēja zonālās slimnīcas galvenais ārsts I. Deško.

Darbu sociālās nodrošināšanas jomā analizēja rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja I. Mihailova.

Veselības aizsardzības materiāli tehniskās bāzes uzlabošanai tautas deputāti pastāvīgās komisijas sēdē ierosināja rajona Tautas deputātu padomes sesijā griezties ar priekšlikumu agrofirmai «Krasnij Oktjabrj» par saviem līdzekļiem saimniecībā uzbūvēt medicīnisku objektu. Nolēma izvirzīt sesijā jautājumu arī par jauna pansionāta būvēšanu.

Pastāvīgās komisijas sēdē uzstājās tās priekšsēdētājs, rajona centrālās slimnīcas ārsts V. Kozlovs un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs.

Pirms sesijas paveikto analizēja arī plāna un budžeta, kā arī jaunatnes lietu pastāvīgās komisijas.

L. SILA

PADOMJU DZIMTENĒ

GROZNIJA. Pats pieredzējušākais laistītājs nespēj sacensties ar Groznijas zinātniskās ražošanas apvienības «Promavtomatika» speciālistu izstrādāto elektronisko pilienlaistīšanas sistēmu. Ar mikroprocesoru apgādātā automātika seko, lai katrs augs saņemtu nepieciešamo ūdens daudzumu, aprēķina, cik ūdens tam vajadzīgs dienā vai naktī, saulainā vai lietainā laikā. Viens elektroniskais laistītājs spēj saglabāt optimālo augsnes mitrumu 500 hektāru platībā.

KIZILA. Tuvas autonomā apgabala attālā Tandinas RARA lauku iedzīvotāji izejamās dienās vairs nesteidzas uz pilsētu tirgiem ar lopkopības produkcijas pārpalikumiem. Tos stingri pēc grafika tieši mājās pieņem kooperatori. Rajona centrā ekspluatācijā nodots arī gaļas pārstrādāšanas kombināts. Divas trešdaļas rajona lauku sētu iedzīvotāju kļuvuši par drošiem kooperatoru palīgiem. Ar katru no tiem noslēgti līgumi par sadarbību nākamajā gadā.

BAIPAZA (Tadžikijas PSR). Pat zema ūdenslimeņa apstākļos Baipazas HES palielinājusi elektroenerģijas izstrādi maksimumstundās. Šo problēmu atrisināja Nurekas HES celtniecības pārvaldes speciālisti. Ūdens uzkrāšanai nolēma paaugstināt stacijas aizsprostu un nostiprināt apkārtējos krastus. Īsā laikā uz aizsprosta tika uzbērti 60 tūkstoši kubikmetru grunts, par vairākiem metriem pacelti krasti. Tas viss ļāva katram no četriem Baipazas hidroagregātiem palielināt izstrādi par 200 — 250 tūkstošiem kilovatstundu mēnesī.

SOĻIGORSKA (Minskas apgabals). Apvienības «Beloruskalij» trešās bagātināšanas fabrikas darbinieki spēja uzlabot mēslojuma kvalitāti bez uzņēmuma rekonstrukcijas. Šhēmā, pēc kuras no rūdas iegūst vērtīgo vielu, iekļāva vēl vienu posmu — papildu filtrāciju. Rezultātā izdevās iegūt 95 procentu kālija hlorīda saturu, kas atbilst visaugstākajam mēslojuma kvalitātes līmenim.

TASS

Pie sacensības partneriem

Agrofirma šodien

Pirmā pieredze, kas gūta agrofirmās, kurās ražo, pārstrādā un realizē lauksaimniecības produkciju, pierādā šādas saimnieciskā mehānisma pārkārtošanas ekonomisko lietderību.

Viena no eksperimenta iniciatorēm bija PSKP XXV kongresa padomju saimniecība. Ar to priekšgalā izveidota apvienība, kurā ietilpst arī konservu fabrika, divas pienotavas un Jēkabpils rajona gaļas kombināts.

— Mēs spērām šo soli tāpēc, ka esam ieinteresēti piegādāt patērētājam pašu ražoto produkciju ar minimāliem zudumiem,— stāsta agrofirmas generāldirektors L. Skosta. — Bija steidzami jāķeras pie tā, ko jau sen vajadzēja izdarīt attiecīgajām ministrijām un resoriem, kas tagad ietilpst Valsts agrorūpnieciskajā komitejā. Piemēram, konservu fabrika celta pirms divdesmit gadiem un to vajadzēja atjaunināt. Iepriekšējie saimnieki plānoja izstiept rekonstrukciju visu divpadsmito piecgadi. Padomju saimniecības konstruktoru un tehnologu birojs, kuram saskaņā ar agrofirmas statusu tagad ir tiesības izstrādāt projektus objektiem, kuru vērtība nepārsniedz vienu miljonu rubļu, izbrāķēja iepriekšējo dokumentāciju. Pēc visjaunāko zinātnes un tehnikas sasniegumu izstudēšanas tas ierosināja savu variantu. To realizēja mūsu celtnieku brigāde, kas ik gadus spēj apgūt līdz četriem miljoniem rubļu kapitālieguldījumu. Tā rezultātā rekonstrukcija ilga tikai divus mēnešus un izmaksāja ievērojami lētāk.

Bet to sāka ...ar žogu un caurlaides telpu. Tā sakot, radīja pirmos priekšnoteikumus, lai ieviestu kārtību, kuras agrāk nebija, — brīvi jutās «ievilcēji» un tie, kuriem darba laikā patika staigāt apkārt. Bet, lai cilvēki nelauzītu galvu, kur paēst pusdienas, — fabrikā pastāvēja arī šāda problēma, — tika atvērta ēdnīca. Ražošanā jaunās iekārtas ļāva krasi palielināt jaudas un samazināt roku darbu. Kardināla modernizācija notiek arī citos agrofirmas rūpniecības cehos. Paplašinās tās tirdzniecības tīkls. Pircējus saista produkcijas teicamā kvalitāte un daudzveidīgums, tās oriģinālais noformējums.

Pārkārtošanās prasīja vairākkārt palielināt iekārtu piegādi. Atrisināt radušās problēmas palīdz agrofirmai piešķirtās tiesības. Tā var tieši noslēgt līgumus ar Valsts materiāli tehniskās apgādes komiteju, iegādāties visu nepieciešamo gan pēc fondiem, gan arī virs paredzētā limita. Tai atļauts iepirkt citos uzņēmumos tehniku un materiālus, apmainīties ar tiem.

Republikas pirmo agrofirmu darba analīze rāda, ka tās pilnīgāk apmierina iedzīvotāju vajadzības. Koncentrējot vienās rokās ražošanu un pārstrādāšanu, produkcijas zudumi kļuvuši minimāli, uzlabojusies tās kvalitāte, paplašinājies sortiments, paaugstinājusies līdzekļu, iekārtu un citu resursu izmantošanas efektivitāte. Tāpēc ieteikts plaši ieviest pirmo apvienību pieredzi.

LATINFORM korespondents Jēkabpils rajonā

Par ateisma tēmām

Svētki un sadzīves tradīcijas laukos

Sociālistiskās sadzīves ierašas, kuras balstās uz materiālistisko pasaules uzskatu, pēc savas būtības ir pilnīgā pretstatā reliģiskajām. Tas arī nosaka to ateistisko funkciju.

Jaunās ierašas ataino mūsu sociālistisko dzīvesveidu, tam raksturīgas materiālās un garīgās vērtības. Tās nostiprina un propagandē visu labāko, ko uzkrājusi mūsu padomju īstenība. It sevišķi tajos gadījumos, kad tās aptver ne tikai sabiedriskās, bet arī personīgās dzīves svarīgākos notikumus. To visu ņem vērā Ļeņina kolhoza partijas pirmorganizācija, pilnveidojot kultūrmasu darbu. Un šajā jomā mēs darām daudz.

Sākšu ar svinīgajiem pasākumiem, kuri ir saistīti ar lauku darbu ciklu. Tie ir apsējības, ražas svētki, lauksaimniecības darbinieku diena un citi svētki. Ļoti krāšņi un saviļņojoši notiek apsējības un ražas svētki. Tajos piedalās folkloras ansamblis, uzstājas saimniecības labākie ļaudis. Runā vienkārši un saprotami, bet galvenais — no visas sirds. Kad svētki izskanējuši, vārdi pārtop darbos.

Šopavasar mēs uzņēmām filmu par kolhoza labākajiem ļaudīm, kuru parādījām Lauksaimniecības un agrorūpnieciskā kompleksa pārstrādājošās rūpniecības darbinieku dienā. Tā atstāja neizdzēšamu iespaidu. Domāju, ka tas kļūs par labu tradīciju turpmākajam darbam.

Ļoti svinīgi mēs izvadām darba darītājus pensijā. Saimniecības vadītāji pateicas viņiem par darbu. Ziedi, piemiņas veltes un folkloras ansambļa dziedājums rada īstu svētku noskaņu.

Jauniešus Padomju Armijā izvadījām dienā, kad Lielā Tēvijas kara veteāniem tika pasniegti apbalvojumi. Tas bija saviļņojošs notikums. Kolhoznieku prieks un lepnums par tiem, kas parādīja vīriešķību un izturību cīņā pret fašistiskajiem iebrucējiem, savijās kopā ar cerību, ka jaunieši drīz droši stāsies mūsu Dzimtenes robežu sardzē. Viņus uzrunāja kara veterāni, komunisti, komjaunatnes un arodbiedrības organizāciju pārstāvji, ciema izpildkomitejas darbinieki.

Bērna piedzimšana, pilngadība, kāzas — šiem un citiem svarīgiem notikumiem cilvēka dzīvē mēs veltām lielu uzmanību, cenšamies pilnveidot šo rituālu norisi. Laulību noslēgšanas ceremonijās mēs pieaicinām bērnus un daiļlasītājus, plaši izmantojam interesantākos skaņu ierakstus, kuri atbilst pasākuma tematikai.

Par tradīciju kļuvuši Bērnības svētki. Tajos piedalās mazuļi un jaunāko klašu audzēkņi. Ļoti dažādas ir šo svētku programmas. Piemēram, šogad tajos piedalījās aktieri no Rīgas, parādīja leļļu izrādi. Bērni bija ļoti apmierināti. Un tas, protams, ir galvenais. Tomēr mums nākas domāt arī par ko citu: kur ņemt naudu, lai apmaksātu izrādi?

Ierašās, tāpat kā dzīvē, priecīgie notikumi mijas ar skumjiem. Arī tos organizēt nav nemaz tik vienkārši. Piemēram, mums nav speciālas literatūras sabiedrisko bēru organizēšanā. Bet tāda literatūra ir ļoti nepieciešama. Atkārtot katrās bērēs vienus un tos pašus vārdus, dzejoļus, atklāti sakot, negribas — tie vairs neaizskar cilvēku jūtas. Tas pats sakāms arī par Mirušo atceres dienām. Mūsu ciema teritorijā ir astonas kapsētas. Tur atnāk vieni un tie paši ļaudis. Bet — dzejoļi un vārdi, kurus mēs sakām, bieži vien atkārtojas. Turklāt nevar teikt, ka tie būtu izteiksmīgi. Laikam, mums visiem ir jāstrādā savas leksikas uzlabošanā, jāveido jauna atribūtika.

Vecākajai paaudzei izlēmām organizēt kolhozā pensionāru klubu. Pašlaik izstādei vācam labākos izšuvumus, koktēlniecības un citu lietiškās mākslas veidu darbus. Šeit piezīmēšu, ka līdzīgu pasākumu mēs šogad jau organizējām Preiļu kultūras namā. Tas radīja apmeklētāju interesi.

Kā jūs redzat, mums ir zināma pieredze dažādu svētku un ierašu organizēšanā laukos, tagad nepieciešams tikai pilnveidot šo darbu. Un tieši šeit mēs saskatām vienu no ateistiskās audzināšanas ceļiem.

N. IVBULE,

Ļeņina kolhoza partijas pirmorganizācijas ateistiskās audzināšanas darba organizatore

Ģenerāļa ieskaišu grāmatiņa

Rīgas ar Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā Baltijas kara apgabala karaspēka vēstures muzeja ekspozīciju, kas stāsta par notikumiem Baltijas padomju republikās pirms Lielā Tēvijas kara, papildinājis jauns eksponāts. Tā ir strādnieku un zemnieku Sarkanās Armijas mehanizācijas un motorizācijas akadēmijas komandējošā sastāva fakultātes klausītāja, nākamā armijas ģenerāļa I. Čerņahovska ieskaišu grāmatiņa. Nodzeltējušās lapas ar laika gaitā pusizdzisušiem ierakstiem stāsta, ka jaunais komandieris, kas dienēja armijā kopš 1924. gada, ar PSRS Revolucionārās kara padomes pavēli 1932. gada maijā uzņemts akadēmijā. Turpat ir arī ieraksts par klausītāja apbalvošanu ar naudas prēmijām un pistoli par panākumiem mācībās.

Ivana Čerņahovska dzīvē daudz kas bija saistīts ar Baltijas republikām. Jau kara otrajā dienā tanku divīzija, kura atradās Lietuvā un kuru komandēja pulkvedis Čerņahovskis, iesaistījās kaujās pret hitleriešu iebrucējiem. Karavīri drosmīgi atvairīja nepārtrauktos triecienus, ko deva ienaidnieks, kas rāvās uz Rīgu, Viļņu, Ļeņingradu...

Lielajā Tēvijas karā spilgti izpaudās karavadoņa kaujas māksla. Viņš ātri virzījās pa dienesta kāpnēm: korpusa komandieris, armijas, Rietumu frontes, kara beigās — trešās Baltkrievijas frontes pavēlnieks. Līdz uzvarai palika vēl pavisam nedaudz, kad pie Kenigsbergas slaveno karavadoni nāvīgi ievainoja.

Daudzus gadus ieskaišu grāmatiņa nogulēja V. Lāča Latvijas Valsts bibliotēkas grāmatu glabātavā. Muzeja darbiniece T. Sergejevato to atrada nejauši, izvēlēdamās to gadu Sarkanās Armijas reglamentus un instrukcijas. Nodzeltējušo, daudzu karavīru rokām sadriskāto grāmatiņu vidū viņa ievēroja bloknotu cietā iesējumā. Pagaidām ir mīkla, kā šis dokuments nokļuvis Rīgā. Kara vēsturnieki mēģina atminēt šī atraduma noslēpumu.

V. DAVIDOVS,
LATINFORM korespondents

Kā mēs atpūšamies?

Radosš kolektīvs—

tā Līvānu pilsētas kultūras nama sieviešu vokālo ansambli raksturo tā vadītāja Biruta Šalajeva. Un piebilst, ka viņu drīzāk varot uzskatīt par ansambļa konsultanti nekā par vadītāju. Jo pašdarbības kolektīvā vairums ir mūzikas skolas pedagogi — R. Raubiška, S. Kalvāne, E. Tenisa, I. Vucina, kuri paši ir vadījuši ansambļus. Ar lielu mīlestību uz dziesmu un dziedāšanu ansamblī ienāca arī bērnudārza audzinātājas V. Litauniece, S. Kraukle un A. Neiciniece, tirdzniecības darbiniece R. Pundure.

Ansambļa dibināšana bija laimīga nejaušība. Gatavojoties pērnā gada pašdarbības kolektīvu skatei, izveidojās dziedātāju grupa, kas ne tikai spēja labi apgūt repertuāru, bet bija arī paraugs muzicēšanā pārējiem pašdarbības kolektīviem.

Līvānu pilsētas kultūras nama sieviešu ansamblis iemantoja ne tikai rajona vokālo ansambļu žūrijas komisijas atzinību, bet arī kļuva par zonas skates uzvarētāju Stučkā. Ansamblis apguvis tautas un padomju komponistu dziesmas. Skanējums labs. Stučkā saņēma novēlējumu darboties, lai ansamblis nebūtu viendienīte, bet kļūtu par pastāvīgu un radošu kolektīvu.

— Šo novēlējumu ņemām vērā, — atceras Biruta Šalajeva. — Dziedam jau gadu un dziedāsim arī turpmāk. Ansamblī klāt nāca jaunas pašdarbnieces. Ar šo sastāvu varam apgūt sarežģītu repertuāru. Pirmie soļi jau sperti. Iemācījāmies P. Dambja dziesmu «Baltaitiņa jūru pelda». Lietuviešu komponista Čurļoņa «Prelūdija» ir pirmā vokalīze.

Ar labām balsīm, atsaucīgas, patiesi ieinteresētas ir ansambļa dziedātājas. Katra ansambļa skanējumā ienes savu radošo dzirksti. Katra grib un prot skaisti dziedāt.

ATTĒLĀ: ansambļa dalībnieču grupa.

J. SILICKA foto

No redakcijas pasta

Objektā... klusums

Mūsu kolhoza ļaudis iepērkas 54. veikalā «Salas». Ar prieku uzzinājām, ka tas tiks remontēts, tātad kļūs ērtāks, mājīgāks. Remontbrigāde veikalu vairāk nekā pirms mēneša izjauca viens un divi, taču darbā bija redzama tikai vienu nedēļu. «Rosīgi» darbodamies, nedēļas laikā uzmūrēja vienu sienu ...septiņu kļeģeļu kārtu augstumā. Pēc tam iestājās klusums.

Pircēji mokās pa šaurajām paligtelpām, kur, protams, ne preces pārskatāmas, ne lāgā apgriezties. Pārdevējām vēl daudzreiz grūtāk ir veikt savus pienākumus. Kāpēc veikalu vajadzēja izjaukt priekšlaicīgi, ja nekas tālāk netiek darīts? Visu šo laiku mēs vēl būtu varējuši iepirkties ar ērtībām.

K. ZARIŅA
Dzeržinska kolhozā

Mēs — lieli dziedātāji

Pie šādas atziņas nonākuši nesen izveidotā Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansambļa pašdarbnieki. Kaut gan nebūs precīzi sacīt — nesen dziedošie. Jo vairums no viņiem ir izdziedājušies rajona kultūras nama jauktajā korī un citos pašdarbības kolektīvos.

Folkloras ansamblī dzied divdesmit siera rūpnīcas strādnieki un kalpotāji. Lieli tautas dziesmas popularizētāji ir aparātu uzraugs Jānis Vilcāns, laboratorijas vadītāja Aina Pastore, celtnieks Juris Pastars. Arī Olga Kivko, Ēriks Ancāns, Bronislava Prikule, Anna Gružina, Marija Lavrenoviča un citi entuziasti. Kolektīva vadītāja rūpes ir uzņēmies Jānis Teilāns.

Preiļu siera rūpnīcas folkloras ansambļa dziedātās tautas dziesmas jau izskanējušas no dažādām skatuvēm. Ansamblis piedalījās kopējā uzvedumā rajona Dziesmu svētkos, koncertēja Preiļu dienās Līvānos, piedalījās keramiķa A. Paulāna jubilejai veltītajā sarīkojumā — Latgales keramikas dienā. Visatzīstamākais siera rūpnīcas pašdarbnieku priekšnesums ir uzvedums «Vakarēšana», kuru mūsu folkloras popularizētāji parādīja uz rajona kultūras nama skatuves savos profesionālajos svētkos. Ansambļa repertuārā ir jau daudzas novada tautas dziesmas, tiek meklētas jaunas.

V. VELDRE

Cik varam izdarīt 13 minūtēs?

Pilsētu un ciemu labiekārtošana

Rajona pilsētu un ciematu labiekārtošana un apzaļumošana pēdējā laikā kļūst arvien aktuālāka. Bet ar komunālo uzņēmumu kombināta un dzīvokļu saimniecības pārvaldes spēkiem vien krasi uzlabot situāciju ir grūti. Tāpēc Līvānu un Preiļu labiekārtošanai un kompleksai noformēšanai vairāk uzmanības gribētos sagaidīt no rūpniecības uzņēmumiem, organizācijām un iestādēm.

Pamatā varētu būt Rīgas, Liepājas, Daugavpils, Madonas un Valkas pozitīvā pieredze. Ar šo pilsētu izpildkomiteju lēmumiem noteikts, ka uzņēmumiem, organizācijām, skolām jābūt atbildīgiem par kārtību kādā noteiktā pilsētas teritorijā, zināms arī labiekārtošanā veicamo darbu apjoms. Valcēnieši, piemēram, vairākkārt palīgos aicinājuši arī kolhozu un padomju saimniecību ļaudis, līdzīgi tam, kā pilsētnieki viniem palīdz ražas novākšanas laikā.

Ar Preiļu rajona izpildkomitejas šī gada 23. aprīļa lēmumu Nr. 98 tika noteikti konkrēti darbu apjomi organizācijām un iestādēm, kurām jāiesaistās Preiļu un Līvānu labiekārtošanā un apzaļumošanā. Par to rakstīja arī «Ļeņina Karogā». Pagāja vasara, un 19. novembrī rajona izpildkomitejas kārtējā sēdē tika izskatīta lēmuma izpildes gaita. Abu pilsētu izpildkomiteju priekšsēdētāji un vairāku uzņēmumu un iestāžu vadītāji informēja par rezultātiem.

Ar uzdevumiem tikuši galā «Lauktehnikas» rajona apvienības, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta, Līvānu stikla fabrikas, Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas un 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes kolektīvi. Kas izdarīts? No Dubnas krasta aizvākti celtniecības atkritumi, izremontētas esošās un ierīkotas jaunas gājēju ietves. Abās pilsētās remontēti un nokrāsoti nami, labiekārtoti vairāki bērnu spēļu laukumi. Nojauktas vairākas mājas, kas bija avārijas stāvoklī. Preiļos turpinās laukuma iekārtošana pie V. I. Ļeņina piemineķļa, sakārtots Pionieru laukums, kā arī Ļeņina un Mehanizatoru ielu namu teritorijas. Taču Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta, rajona starpkolhozu celtniecības organizācijas vadība rajona izpildkomitejas lēmumu pilnībā nav realizējusi.

Vadītāji aizbildinās, sak, nav krāsu, metāla vai citu vajadzīgu materiālu, uzdotie darbi nav ieklauti gada plānos, trūkst brīvu cilvēku. Taču šāda spriedelēšana liek domāt, ka ne jau materiālu un cilvēku trūkums rada šo «neatrisināmo problēmu». Šķiet, ka iemesls meklējams subjektīvajos faktoros, un viens no tiem ir vēlēšanās norobežoties no kopējiem darbiem. Šajā gadījumā lieki ir atgādināt, ka bez uzņēmumu un organizāciju vadītāju atsaucības un ieinteresētības labie nodomi var palikt neīstenoti.

Līvānu un Preiļu pilsētu izpildkomiteju darbs tika atzīts par nepietiekamu. Uzņēmumiem, organizācijām un iestādēm tika ieteikts savos ražošanas un finansu plānos nākamajam gadam ietvert arī abu pilsētu labiekārtošanas uzdevumus (jāveic darbi, kuru apjoms nebūtu mazāks par desmit rubļiem uz vienu strādājošo). Ikvienam četras dienas nostrādāt pilsētas labiekārtošanā — tāds ir uzdevums. Noteiktajās teritorijās ne mazāk kā divas reizes ceturksnī rīkot talkas. Bet abu pilsētu izpildkomitejām padarīto uzskaitīt. Jopro jām maz tiek izmantota skolu audzēkņu palīdzība, kā arī pilsētu pensionēto iedzīvotāju palīdzība.

Rajona izpildkomitejas sēdē izskatīja un apstiprināja labiekārtošanas plānus nākamajam gadam. Tajos ietverti vairāki objekti. Piemēram, estrādi Līvānos būvēs specializētā pārvietojamā mehanizētā kolonna, eksperimentālais māju būves kombināts, eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca. Līdzīgā kārtā taps Līvānu stadions, noslēgsies darbi laukumā pie V. I. Ļeņina piemineķļa Preiļos.

Nobeigumā nedaudz skaitļu un aprēķinu. Līvānu pilsētas izpildkomitejā savāktās ziņas liecina, ka to cilvēku skaits, kuri varētu strādāt pilsētas labiekārošanā, ir visai ievērojams — vairāk nekā septiņi tūkstoši. Taču šogad ir uzskaitītas tikai 955 nostrādātās cilvēkdienas. Ņemot talkā matemātiku, drīz var tikt skaidrībā: ja ikviens no strādājošajiem pilsētas labiekārtošanai gadā veltīs četras dienas, kopējais skaitlis ir pārsteiguma vērts — 29 tūkstoši. Tad jau tik tiešām vai ar drēbju suku varētu visas māju sienas un ietves nopucēt. Taču paliek vēl viena matemātiska darbība — dalīšana. Un tā pierāda, ka šogad katrs līvānietis savas pilsētas pošanai atvēlējis tikai trīspadsmit minūtes...

Nu, ko — labi vēl, ka tik. Preiļos, piemēram, par to vispār nav nekādas skaidrības, jo uzskaites nebija.

A. PETROVS,

rajona izpildkomitejas dzīvokļu un komunālās saimniecības nodaļas vadītājs

SPORTS — SPORTS — SPORTS

Solis uz priekšu

Veselīga dzīvesveida propaganda ir viens no uzdevumiem, kuru partija un valdība izvirzījusi fizkultūras un sporta darbiniekiem. Regulārās nodarbībās jāiesaista visu vecumu cilvēki, ir jārada priekšnoteikumi vispusīgam masu sporta darbam pilsētās un laukos. Lai turpmāk šo darbu veiktu organizētāk, Preiļos, Līvānos un Agloną tika izveidoti kultūras un sporta kompleksi. Apstiprināta kultūras un sporta kompleksa koordinācijas padome.

Kompleksus veidojām, izmantojot mūsu zemes vadošo kultūras un sporta pilu, lauku kultūras iestāžu un sporta kompleksu, klubu pieredzi iedzīvotāju veselīga dzīvesveida propagandā un organizēšanā.

Arī mūsu rajonā izveidotajiem kultūras un sporta kompleksiem ir šāds mērķis «Mērķtiecīgi organizēt un vadīt iedzīvotāju atpūtu, saprātīgi izmantot finansu līdzekļus, štatus un materiālo bāzi».

Kultūras un sporta komplekss ir tiesīgs koordinēt dažādu iestāžu un uzņēmumu, resoru darbību (sniedzot viens otram palīdzību), organizējot masu kultūras un sporta pasākumus. Rajona kultūras un sporta kompleksa ietekmes sfērā ir visas pilsētā vai ciemā esošās kultūras un sporta iestādes, uzņēmumu zāles, atpūtas bāzes.

Šogad organizētāk ritēja BSB «Vārpa» lauku sporta spēļu sacensības, par masveidīgiem kļuva tādi sporta sarīkojumi kā Vissavienības skrējēju un slēpotāju dienas. Pēdējie organizēti noritēja agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» fizkolektīvā, Raiņa kolhozā, padomju saimniecībā «Rudzāti», Preiļos un Līvānos. Piemēram, skrējēju dienā Preiļos startēja 500 sportisti.

Kultūras un sporta kompleksa darbība ļoti rezultatīvi ietekmē tūrisma attīstību. Protams, šinī jomā neatsverama loma ir šī sporta veida entuziastiem Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā, centrālajā rajona slimnīcā, Līvānu stikla fabrikā. Ceru, ka arī turpmāk slēpotāju dienas organizatoriskās rūpes uzņemsies agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» un Riebiņu vidusskolas fizkolektīvi.

Kultūras un sporta kompleksa darbība palīdz atjaunot daudzās tautas tradīcijas, masu svētkus, ievērojami paplašina ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomju izpildkomiteju organizatoriskās tiesības un pienākumus. Piemēram, organizējot Fizkultūriešu dienas svinības, mēs kopā apvienojām sporta un kultūras iestāžu rūpes. Sarīkojumā netrūka ne sporta veterānu godināšanas, ne stafetes skrējienu, ne ģimeņu sacensību, motosportistu paraugdemonstrējumu, pašdarbības kolektīvu priekšnesumu.

Pieredze rāda, ka tieši kultūras un sporta masu svētki rosina cilvēkos interesi par kustīgu, veselīgu dzīvesveidu.

Diemžēl jau savas pastāvēšanas pirmajā gadā kultūras un sporta kompleksi saskaras ar ciemu un pilsētu izpildkomiteju vienaldzību. Vēl daudzi nav sapratuši, kāpēc cilvēki jāmudina sportot, jārosina veselīgam dzīvesveidam. Kam gan citam, ja ne vietējām padomēm, jākļūst par iniciatoriem fizkultūras un sporta darba uzlabošanā savā pilsētā, ciemā. Pagaidām maz izjūtam izpildkomiteju lomu un rūpes materiālās bāzes nostiprināšanā un uzlabošanā.

Jāatzīst, ka, pateicoties partijas un padomju orgānu rūpēm, rajona kultūras un sporta komplekss kļūst darbīgāks un iniciatīvas bagātāks. Vēl lielāku soli uz priekšu mēs varēsim spert tikai tad, ja visas iestādes un uzņēmumi, to sabiedriskās organizācijas veiks nepieciešamos uzdevumus fizkultūriešu masu kustības attīstībā.

P. ZDANOVSKIS,
rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājs

NO REDAKCIJAS. Domājam, ka rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja P. Zdanovska raksts pilnībā neatspoguļo tās problēmas un uzdevumus, kurus vajadzētu risināt kultūras un sporta kompleksiem. Aicinām mūsu laikraksta lasītājus — aktīvus sportistus, trenerus, fizkultūras skolotājus, fizkolektīvu priekšsēdētājus, sporta līdzjutējus dalīties domām par aktuālām sporta dzīves problēmām. Sniedziet ierosinājumus, polemizējiet, ieteiciet, apstrīdiet... Jūsu domas būs interesanti uzklausīt gan jaunizveidotajiem kultūras un sporta kompleksiem, gan laikraksta lasītājiem.

Līvānieši — sekmīgi

Pļaviņu kausa izcīņas piecos turnīros piedalījās piecdesmit astoņi dažādu sporta klašu šahisti, bet noslēdzošajā turnīrā — trīsdesmit trīs sportisti. Šo turnīru ir iecienījuši un tajā sekmīgi spēlē arī Preiļu rajona šahisti.

Par turnīra pēdējo sacensību uzvarētāju kļuva pļaviņietis Uldis Melderis, kurš no iespējamajiem 32 punktiem savāca 25. No Preiļu rajona pārstāvjiem labāko rezultātu uzrādīja Jānis Rudzāts (22,5 punkti) — 6. vieta, Vladimirs Oleksenko (19 punkti) — 14. — 16. vieta. Zemāko sporta klašu grupā trešo vietu izcīnīja Oļegs Suetovs.

Ceļojošā kausa sacensību kopvērtējumā, savācot 77,5 punktus, uzvaru un balvu izcīnīja U. Melderis. Līvānu stikla fabrikas šahists Jānis Rudzāts (68,5 punkti) ierindojās trešajā vietā, bet eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas šahists Vladimirs Oleksenko (64 punkti) palika desmitais.

Starp otrās sporta klases šahistiem Oļegs Suetovs ierindojās pirmajā, bet Roberts Pūdžs — piektajā vietā.

Vienlaikus risinājās Stučkas rajona atklātais čempionāts šaha ātrspēlē komandām. Piedalījās 10 komandas. Ar 66,5 punktiem par čempioniem kļuva Jēkabpils bērnu un jaunatnes sporta skolas komanda. Līvānieši Vladimirs Oleksenko, Jānis Rudzāts un Oļegs Suetovs savāca 50 punktus un kopā ar Jēkabpils «Celtnieka» šahistiem dalīja 4. — 5. vietu.

S. BOČĀNS,
sacensību galvenais tiesnesis

Gandrīz dzīvi asinsvadi

Mākslīgus asinsvadus, kas savu īpašību ziņā ir tuvi dabiskajiem, izstrādājuši A. Pelšes Rīgas Politehniskā institūta un Latvijas PSR Zinātņu akadēmijas Polimēru mehānikas institūta zinātnieki. Paraugi, kas iegūti, izmantojot kombinētas tekstilizejvielas, atgādina elastīgas caurulītes ar velūra virsmu. No līdzšinējiem analogiem tās izdevīgi atšķiras ar to, ka spēj pulsēt un škērsgriezumā izplešas kā dzīvi audi. Tiem ir vēl viena pozitīva īpašība — poraina struktūra, tāpēc tie viegli apaug ar paša organisma audiem.

Tehnoloģija dod iespēju šādus asinsvadu aizstājējus izgatavot ar ātras darbības bezatspoļu aužamajām stellēm. Jauninājums, kas paredzēts reparatīvajai ķirurģijai, ir atzīts par izgudrojumu. Šos asinsvadu aizstājējus izlaidīs Ļeņingradas ražošanas apvienība «Sever».

LATINFORM
korespondents

Fizkultūra pret neirozēm

I. Pavlovs — zinātnieks, par neirozēm pamatlicējs — uzskatīja šīs slimības kā nervu sistēmas darbības traucējumus tās pārslodzes dēļ. Sakarā ar zinātniski tehniskā progresa attīstību un mūsdienu dzīvesveida izmaiņām vērojama arvien lielāka plaisa starp cilvēku un apkārtējo vidi.

Daudzveidīgā un sarežģītā tehnika, milzīgā informācijas plūsma, trauksmainā pilsētu dzīve izraisa nervu sistēmas pārslodzes, kuras nereti noved pie konfliktsituācijām un tajā pašā laikā pazemina cilvēka fizisko aktivitāti. Šie faktori lielā mērā veicina neirožu parādīšanos. Pētījumi parādīja, ka fiziskās aktivitātes pazeminināšanās uz vairākām nedēļām var izsaukt astētisko neirozi un iekšējo orgānu funkciju traucējumus. Šādiem cilvēkiem ir raksturīga nenosvērtība un nemotivēta uzvedība, tieksme uz konfliktiem, aizvainojuma sajūta, asarainība, miega traucējumi, vājums, aizkaitinātība, garīgo darba spēju pazeminināšanās un tā joprojām. Un otrādi, fiziskā aktivitāte, kura ir organisma dabiska nepieciešamība, ir brīnišķīgs līdzeklis pret neirozēm.

Fiziskā kultūra, kas sevī ietver atpūtu (aktīvo), treniņus un norūdīšanos, tiek izmantota kā fiziioloģiskais līdzeklis cīņā pret neirozēm. No visiem neirozes veidiem pati izplatītākā ir neirastēnija. To izsauc ne tikai nervu pārslodzes, bet arī ilga psihiska traumēšana, kura noved pie paaugstināta uzbudinājuma, aizkaitinājuma un ātras organisma novājēšanas.

Hipokrāts, Galēns, Abu—Ali Ibn Sina (Avicenna) un citi uzskatīja, ka muskuļu vingrinājumus lielā mērā var nosaukt par nervu sistēmas vingrinājumiem. Arī šodien ārsti pamatoti apgalvo, ka starp nervu sistēmu un muskuļiem pastāv cieša savstarpēja saistība, bet fizisko vingrinājumu ietekmē nervu sistēma it kā norūdās, uzlādējas ar impulsiem, kuri nāk no strādājošās skeleta muskulatūras. Lūk, kāpēc sēdošu profesiju ļaudis sirgst ar neirozēm biežāk salīdzinājumā ar tiem, kuri strādā fizisku darbu vai arī regulāri nodarbojas ar fizisko kultūru. Fizisķie vingrojumi regulējoši un nomierinoši iedarbojas uz nervu sistēmu. Pastāvīga fizisko vingrojumu veikšana un norūdīšanās veicina cilvēka reakciju nosvērtību un paaugstina nervu psihiskās darbības noturību pret dažādiem apkārtējās vides uzbudinātājiem.

Tātad nervu sistēmas nostiprināšanai vispirms rekomendējam regulāras rīta rosmes ar tālāku norīvēšanos vai dušu. Ļoti ieteicamas ir pastaigas, it sevišķi ārpus pilsētas, tūrisms, fiziskie vingrojumi, spēles, darbs svaigā gaisā, dārzā, kas ļauj atslēgties, atgūt garīgo līdzsvaru, kuru izjauc dzīves pārlieku lielais dinamisms. Noderīga ir pašmasāža (roku, kāju, visa ķermeņa rīvēšana).

Ir zināms, ka apkārtējā daba veselīgi iedarbojas uz cilvēka nervu sistēmu. Vasaras un ziemas ainavu mainīgais skaistums, meža klusums, strautu burbuļošana, sarmas klātie koki izsauc priecīgas emocijas un veicina nervu sistēmas atbrīvošanos. Pastaigas svaigā gaisā paaugstina radoša darba produktivitāti.

Pabijis vairākas dienas vienatnē ar dabu, ieelpojis mežu un lauku aromātu, izjutis agrā rīta dzestrumu un mežu vēsumu karstā dienā, vakara klusumu un nakts mieru, tu kļūsti atbrīvotāks, možāks, priecīgāks.

Mūsdienu pilsētu iedzīvotāji arvien vairāk cenšas izrauties no akmens, betona, trokšņu un steigas gūsta, izbraukt ārpus pilsētas. Cilvēka tuvināšanās dabai, harmoniska civilizācijas sniegto labumu un dabas bagātību izmantošana — nepieciešams priekšnoteikums veselīgas nervu sistēmas saglabāšanai un efektīvs līdzeklis pret neirozēm.

Atcerieties: fiziskā kultūra visos cilvēka dzīves posmos nav vis papildinājums, bet gan darba un atpūtas pamats, svarīgākais veselības saglabāšanas un uzlabošanas faktors.

V. MOSKOVS,
PSRS ZA korespondētājloceklis

Redaktors V. PETROVS

TV Viļņa

11. decembris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Romances. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.00 — Mākslas filma «Tuvās tāles». 12.30 unn 18.00 — Ziņas. 18.10 — TV lauksaimniecībai. 18.40 — Cilvēks. Sabiedrība. Likums. 19.10 — Koncerts. 19.20 — TV un radio pasts. 20.00 — «Panorāma». 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Zinātniski populāra filma. 22.00 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Zadar» (Dienvidslāvija) — «Žalgiris» (Kauņa). 23.30 Ziņas.

12. decembris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Daba un mēs. 10.10 — TV skolēniem. 10.40 — Eiropas čempionu kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. «Zadar» (Dienvidslāvija) — «Žalgiris» (Kauņa). Videoieraksts. 11.50 — Koncerts. 12.40 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Kamermūzikas koncerts. 18.30 — TV skolēniem. 19.00 — TV forums. 20.00 — «Panorāma». 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Reiz pēc divdesmit gadiem». 0.35 — Tautas mūzikas koncerts.

No laimes līdz nelaimei tikai viens solis.

APDROŠINIETIES NELAIMES GADĪJUMAM!

Lai cik uzmanīgi jūs būtu uz ielas, darbā, mājās, sporta nodarbībās — var atgadīties neparedzētais.

Ja būsit apdrošināti un nelaimes gadījumā zaudēsit vispārējās darba spējas, saņemsit materiālo palīdzību arī no apdrošināšanas iestādes.

Līgumus slēdz ar pilsoņiem no 16 gadiem un uz laiku no 1 līdz 5 gadiem. Apdrošināšanas termiņam beidzoties, pilsoņa vecums nedrīkst pārsniegt 75 gadus.

Galvenā Valsts apdrošināšanas pārvalde
Latvijas reklāmas aģentūra

PREIĻU SCO

dzīvojamās mājas celtniecībai vajadzīgi

3. — 5. kategorijas namdari un apmetēji.

Celtniecības beigās apgādā ar dzīvojamo platību.

PĀRDOD darba zirgu un jaunzirgu Jēkabpils rajona «Dunavā». Klimanis.

PĀRDOD māju Līvānos, Sudmaļa ielā 5. Zvanīt 44131.

Līdzjūtības

Kaut ir apklususi tava šūpļa dziesma,
Vienmēr, visur tu man esi klāt
Es tak esmu tavas elpas daļa,
Tavas dzīves dzīve, mīļā māt!
(A. Balodis)

Izsakām dziļu līdzjūtību skolotājai Marijai Bernānei sakarā ar MĀTES nāvi.

Sīļukalna astoņgadīgās skolas skolotāju kolektīvs

Nenāksi vairs tu, tētiņ,
Pie bērniem ciemoties.
Nu aizauga tavi ceļi
Ar zaļām velēnām.
(T. dz.)

Baltajos bērzos klusi kad šalc pēdējā atvadu dziesma, esam kopā ar piederīgajiem, DOMINIEKU LEIMANI uz smiltāju izvadot.

M. Gorkija kolhoza arodorganizācija

Pagurst rokas, pagurst kājas,
Visu mūžu staigājot,
Lēni nolīkst sirmā galva,
Mūža miegā aizmiegot.
(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību DOMINIEKA LEIMAŅA piederīgajiem, izvadot viņu pēdējā gaitā.

M. Gorkija kolhoza valde

Izdzisa pavardā pēdējā ogle,
Apklusa ierastā gājuma takts.
Kur bija diena, kur bija siltums
Iestājās auksta un ledaina nakts
(I. Ziedonis)

Izsakām dziļu līdzjūtību ELEONORAS TROKŠAS piederīgajiem, izvadot viņu uz smiltāju.

Kirova kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjauņatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13860 eks. (latv. val. 9897 eks., krievu val. 3 963 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169

Pas. 1550.